

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/386/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215041
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715215041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: Accentus, s. r. o., Nové Záhrady I 13/A, 821 05 Bratislava, IČO: 44 731 744, právne zastúpený: JUDr. Katarína Dvorská, advokátka, Vietnamská 48, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: J. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX F., občan SR, o zaplatenie sumy 955,98 € s prísl., takto

rozhodol:

I/

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 655,40 € a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 487,91 € od 05. 11. 2014 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II/

Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 182,33 € titulom úrokov z úveru a v časti o zaplatenie úroku 18,90 % ročne zo sumy 487,91 € od 05. 11. 2014 do zaplatenia z a s - t a v u j e .

III/

Žaloba sa v časti o zaplatenie sumy 108,25 € titulom poplatkov z a m i e t a .

IV/

Žalobcovi sa v r a c i a krátený súdny poplatok v sume 4,30 € po právoplatnosti tohto rozhodnutia prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a. s., IČO: 36 631 124 so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

V/

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi trovy konania v sume 33,12 € ako pomernú časť zaplateného súdneho poplatku a v sume 86,17 € ako pomernú časť náhrady trov právneho zastúpenia, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu IBAN: B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 29. 10. 2015 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 955,98 €, úrok vo výške 18,9 % ročne zo sumy 487,91 € od 05. 11. 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 487,91 € od 05. 11. 2014 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca nadobudol pohľadávku od ČSOB, a. s. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04. 11. 2014. Jeho právny predchodca uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 30. 07. 2008 Zmluvu o povolenom prečerpaní na základe oznámenia o povolení prečerpania zo dňa 30. 07. 2008. Na základe zmluvy bol pre žalovaného vytvorený úverový limit do výšky 15.000,-- Sk s možnosťou povoleného prečerpania na bežnom účte žalovaného. Keďže sa

žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru, banka pristúpila k zosplatneniu úveru ku dňu 31. 10. 2012, čo oznámila žalovanému Listom zo dňa 04. 11. 2012. Celková pohľadávka žalobcu ku dňu 04. 11. 2014 činila 557,89 € a pozostávala z istiny 487,91 €, úroku z úveru vo výške 232,35 €, úroku z omeškania vo výške 127,47 € a poplatkov vo výške 108,25 €. V súlade s článkom 3, bod 4 Obchodných podmienok banky bola banka oprávnená meniť výšku úrokovej sadzby, pričom aktuálna výška úrokovej miery platnej k 01. 10. 2014 bola 18,9 % ročne. V súlade s článkom 3, bod 3 podmienok bola banka k čiastkam, s ktorými je dlžník v omeškaní okrem aktuálnej úrokovej sadzby, tieto úročiť aj úrokmi z omeškania. Toho času dlh žalobcu činí 955,98 €, ku ktorému si uplatňuje príslušenstvo v zmysle žalobného petitu.

2. Žalovanému bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 02. 06. 2016 spolu s výzvou, aby sa k nej v lehote do 10-tich dní vyjadril. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Žalobcovi bola doručená výzva súdu dňa 10. 06. 2016, ktorou bol súdom upovedomený o tom, že súd preskúmava zmluvu vrátane jej príloh z hľadiska prijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré súd skúma v spotrebiteľských veciach ex offo a dal priestor žalobcovi sa k tomuto súdному prieskumu písomne vyjadríť. Žalobca bol vyzvaný na preukázanie aktívnej legitímácie v spore, nakoľko podľa predložených odkladov, oznámenie o postúpení pohľadávky postupcom bolo síce žalovanému zasielané, avšak doručka bola vrátená s pozn. „adresát neznámy.“ Ďalej bol vyzvaný na špecifikáciu žalovanej istiny ako aj úhrad zo strany žalovaného a spôsobu zúčtovania vo vzťahu k účtovaným úrokom, poplatkom, rovnako bol vyzvaný na špecifikáciu účtovania jednotlivých pohľadávok ako sú poplatky, úroky, úroky z omeškania. Zároveň bol vyzvaný na posúdenie nároku na úrok z úveru po mimoriadnej splatnosti úveru popri úrokoch z omeškania hodnotený ako nezákonný postup v rozhodnutí Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 190/2014 z 30. 06. 2015. Žalobca bol zároveň upozornený, že na základe doposiaľ predložených dokladov nebolo možné vyhodnotiť opodstatnenosť uplatneného nároku. Žalobca doplnil návrh písomne dňa 22. 06. 2016 s tým, že svoju aktívnu legitímáciu v spore preukázal priloženou Zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, v ktorej bola špecifikovaná žalovaná pohľadávka. Ďalej poukázal na to, že čerpanie úveru a jeho splácanie bolo zdokumentované bankou vo forme mesačných prehľadov, dní omeškania úveru dlžnej pohľadávky a jej štruktúry. Z neho vyplýva výška istiny, úrokov a úrokov z omeškania, ako aj výška úrokových sadzieb, z ktorých bola vyčísľovaná žalovaná suma úroku. Rovnako z uvedených prehľadov vyplýva, aké sumy žalovaný uhradil po vzniku dlžných súm a na čo boli započítané. V súlade s článkom 2, bod 2 Obchodných podmienok, bol úver splácaný tak, že okamihom prevodu peňažných prostriedkov z bežného účtu klienta k čiastke prevyšujúcej kreditný zostatok na účte dochádza k čerpaniu úveru a okamihom prevodu peňažných prostriedkov na jeho bežný účet, je najskôr splácaný vyčerpaný úver alebo jeho časť. V súlade s článkom 3, bod 6 Obchodných podmienok, bola banka oprávnená účtovať klientovi za služby poplatky banky podľa Sadzobníka. Suma poplatkov pozostávala z poplatku za upomienku vo výške 10,-- € a 35,-- € za výzvy na zaplatenie, ktoré boli uhradené len čiastočne. V ďalšom žalobca prehlásil, že svoju žalobu berie späť v časti vyčísľených úrokov po dni zosplatnenia a uplatňuje si zmluvné úroky len do 31. 10. 2012 vo výške 50,02 €. Žiada, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 487,91 €, úrok do 31. 10. 2012 vo výške 50,02 € (pôvodne sa domáhal úroku 232,35 €), úrok z omeškania do 04. 11. 2014 vo výške 127,47 €, poplatkov vo výške 107,25 €, celkovo si uplatňoval sumu 773,65 € a žiadal tiež priznať úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z istiny 487,91 € od 05. 11. 2014 do zaplatenia.

4. Keďže sa v tomto prípade jedná o drobný spor v súlade s ustanovením § 200ea Občianskeho súdneho poriadku, kedy nie je vo veci potrebné nariaďovať pojednávanie, súd vo veci nariadil verejné vyhlásenie rozsudku (§ 115a ods.2 O. s. p., § 156 ods.1 prvá veta O. s. p.). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. 06. 2016. Súd po oboznámení sa so žalobou a priloženými listinnými dôkazmi zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

5. Na základe Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 30. 07. 2008 bolo oznámené ČSOB, a. s. žalovanému, že na základe jeho žiadosti zo dňa 30. 07. 2008, v ktorej žiadal o peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania vo výške 15.000,-- Sk, mu banka poskytuje povolené prečerpanie bežného účtu do výšky úverového limitu 15.000,-- Sk (497,91 €). Úver môže byť čerpaný od 30. 07. 2008. Zmluvné strany sa dohodli, že výška úrokovej sadzby a sadzby úroku z omeškania bude určená v Obchodných podmienkach pre povolené prečerpanie bežného účtu, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Týmto došlo k vzniku Zmluvy o povolenom prečerpaní v zmysle bodu 2 Obchodných podmienok.

6. Podľa Obchodných podmienok ČSOB pre povolené prečerpanie bežného účtu, účinné od 01. 01. 2008, článok 1, bod 2, povolené prečerpanie bežného účtu poskytuje banka fyzickej osobe, ktoré je majiteľom bežného účtu na základe zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorú tvorí Žiadosť o povolené prečerpanie, Oznamenie o poskytnutí povoleného prečerpania a tieto Obchodné podmienky. Podľa bodu 5, odoslaním alebo odovzdaním oznámenia klientovi dochádza k uzavretiu zmluvy. Podľa článku 2, bod 1, banka poskytuje klientovi úver vo forme povoleného prečerpania na jeho bežnom účte a to do výšky úverového limitu. Podľa bodu 2, čerpanie úveru a jeho splácanie sa uskutočňuje tak, že okamih prevodu peňažných prostriedkov z bežného účtu klienta v čiastke prevyšujúcej kreditný zostatok na tomto účte, dochádza k čerpaniu úveru klientom a okamihom prevodu peňažných prostriedkov na jeho bežný účet, je najskôr splácaný vyčerpaný úver alebo jeho časť. Podľa bodu 5 je klient povinný zabezpečiť na svojom bežnom účte k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich pre úhradu mesačných splátok úrokov, vrátane úrokov z omeškania. V prípade prekročenia úverového limitu je čiastka, o ktorú bol úverový limit prekročený splatná ihneď. Ku dňu konečnej splatnosti úveru je klient povinný uhradiť aktuálne čerpanú čiastku úveru vrátane príslušenstva. Podľa bodu 6 je banka oprávnená inkasovať z bežného účtu klienta, ku ktorému je poskytnuté povolené prečerpanie, úhradu úrokov podľa článku 3 vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Banka je oprávnená uskutočňovať úplné alebo čiastočné uhrádzanie záväzkov, s platením ktorých je klient v omeškaní zo všetkých jeho účtov vrátane vkladových účtov vedených v banke a to aj bez jeho príkazu. Podľa článku 3, bod 1, čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené úrokovou sadzbou, ktorú banka zverejňuje v prevádzkových priestoroch pobočiek banky a na internetovej stránke. Úrok z peňažných prostriedkov je splatný ku koncu každého kalendárneho mesiaca. Podľa bodu 3, čiastka so zaplatením ktorých je klient v omeškaní budú úročené úrokovou sadzbou podľa ods.1 tohto článku zvýšenou o úrok z omeškania, ktorého sadzba je zverejnená v prevádzkových priestoroch pobočiek banky a na internete. Podľa bodu 4, banka oznamuje klientovi novú úrokovú sadzbu v súlade s ods.1 tohto článku. Keď klient s novou úrokovou sadzbou nesúhlasí a zmluvné strany sa nedohodnú inak, je klient povinný najneskôr ku koncu platnosti pôvodnej úrokovej sadzby túto skutočnosť banke písomne oznámiť. Písomný nesúhlas klienta so zmenou úrokovej sadzby je považovaný za výpoveď zmluvy, v tom prípade až do splatenia úveru účtuje banka úroky podľa pôvodnej úrokovej sadzby. Banka a klient sa výslovne dohodli, že v prípade, ak klient uvedeným spôsobom a v stanovenej lehote nevyjadrí svoj nesúhlas, bude úver úročený touto novou úrokovou sadzbou. Podľa bodu 6 je banka oprávnená účtovať klientovi za svoje služby poplatky podľa Sadzobníka banky. Podľa článku 6 písm. d/ je klient počas celej doby trvania zmluvy až do úplného splnenia všetkých záväzkov povinný zabezpečiť na bežnom účte, ku ktorému je povolené prečerpanie poskytnuté mesačný obrat vo výške minimálne 50 % úverového limitu, podľa písm. e/ splatiť vyčerpanú čiastku úveru najmenej 1x v období 12-tich po sebe nasledujúcich mesiacov, najneskôr však do 12-tich mesiacov po poslednom splatení; túto povinnosť považuje banka za splnenú, pokiaľ je celá vyčerpaná čiastka úveru splatená ku koncu ktoréhokoľvek kalendárneho dňa v tomto období. Podľa článku 7, bod 1, 2 písm. a/ je banka oprávnená v prípade, že klient je v omeškaní so splatením akejkoľvek peňažnej čiastky voči banke, vyhlásiť, že všetky pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení banky. Podľa článku 7, bod 2 je banka oprávnená podmienky aktualizovať a o zmenách banka informuje klienta v prevádzkových priestoroch banky a na internetovej stránke. Klient je povinný oboznámiť sa s aktualizovanými podmienkami a ak do 30-tich kalendárnych dní neprejaví po ich zverejnení svoj výslovný písomný nesúhlas, stáva sa znenie podmienok pre neho záväzným. Podľa Obchodných podmienok ČSOB pre povolené prečerpanie bežného účtu účinné od 01. 01. 2011 (čl. 9, 10) bol doplnený článok 3, bod 4 vo vzťahu k zmenám úrokovej sadzby tak, že úroková sadzba je pohyblivá a je dohodnutá v zmluve na dobu neurčitú. Banka má právo kedykoľvek meniť výšku úrokovej sadzby. Každú zmenu výšky úrokovej sadzby banka oznámi klientovi písomne vo výpise, na výveske v pobočkách a na internetovej stránke. V ďalšom znení zostalo zachované právo klienta vysloviť nesúhlas s novou úrokovou sadzbou.

7. Oznámením zo dňa 04. 11. 2012 oznámila ČSOB, a. s. žalovanému, že napriek niekoľkokrát márnym písomným výzvam neuhradil doteraz splatný záväzok vzniknutý neuhradením úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania vyplývajúcich z Dodatku o povolenom prečerpaní zo dňa 30. 07. 2008. Žalovanému bolo oznámené, že sa celý záväzok vrátane príslušenstva v súlade s Obchodnými podmienkami stal splatným dňom 31. 10. 2012. Bol vyzvaný na zaplatenie celej dlžnej čiastky, ktorá činila 658,62 € a to najneskôr do 15. 11. 2012. K tomu žalobca doložil fotokópiu doručeníek adresované žalovanému a prevzaté dňa 15. 08. 2012 a 15. 11. 2012.

8. Podľa Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 03. 12. 2014 oznámila ČSOB, a. s. žalovanému, že svoju pohľadávku zo Zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 30. 07. 2008 postúpila dňa 01. 12. 2014 žalobcovi a preto v ďalšom v súvislosti so splnením záväzku z tejto úverovej zmluvy mal kontaktovať výlučne žalobcu. K tomu žalobca doložil fotokópiu doporučenej zásielky, ktorá bola zasielaná na adresu žalovaného, uložená dňa 10. 12. 2014 a následne žalobcovi vrátená s pozn. „adresát neznámy.“ V tomto prípade bola zásielka ČSOB zasielaná na inú adresu než predchádzajúce zásielky (pozn. sudkyne: predchádzajúce zásielky boli žalovaným preberané na adrese, ktorá je tiež uvedená v žalobnom návrhu). K postúpeniu pohľadávky žalobca doložil súdu aj Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 04. 11. 2014 vrátane odovzdávacích a preberacích protokolov (čl. 30 až 47), z ktorých vyplynulo postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu.

9. Žalobca doložil súdu Výpis z úverového účtu žalovaného (čl. 50 až 71) a Sadzobník poplatkov (čl. 73, 74).

10. Podľa § 261 ods.6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, (okrem iných) zmluvy o bežnom účte (§ 708), zmluvy o úvere (§ 497).

10.1. Podľa § 708 ods.1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

10.2. Podľa § 711 ods.1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

10.3. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523497'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl.).

10.4. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.5. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

10.6. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.12.2009), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods.2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa ods. 3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Aj keď predmetné ustanovenie zákona prešlo následne rôznymi úpravami, podľa prechodných ustanovení následných noviel sa vznik a nároky z dovtedy vzniknutých právnych vzťahov posudzovali podľa pôvodnej právnej úpravy. Doterajšou rozhodovacou činnosťou súdov SR bolo ustálené, že za spotrebiteľskú zmluvu možno považovať každú zmluvu, ktorá je uzatváraná medzi dodávateľom na jednej strane, ktorý koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. a spotrebiteľom na strane druhej, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Tomu zodpovedá aj súčasná právna úprava cit. ust. § 52 OZ. Nie sú žiadne pochybnosti a žalobca to ani nenamietal, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z právneho vzťahu medzi dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho služieb, t. j., že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Napriek úprave zmluvy

o bežnom účte a zmluvy o úvere ako tzv. „absolútneho obchodného vzťahu“, otázky pri dvojakej úprave normami občianskeho civilného práva a práva obchodného, súd posudzoval podľa noriem občianskeho práva, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia (viď aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 2/2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. 1US 402/2013 zo dňa 19. 06. 2013).

12. Z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení z. č. 102/2014 Z. z. vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Táto norma má aj procesnú povahu a citované ustanovenie § 5b nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014 (čl. XIV). Súd preto preskúmava spotrebiteľskú zmluvu ex offo vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“).

12.1. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (úč. do 30.11.2009), zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

12.2. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

12.3. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Podľa ods. 4 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12.4. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12.5. Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinný do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12.6. Úroková sadzba Európskej centrálnej banky za obdobie od 11.07.2012 do 07.05.2013 bola vo výške 0,75 %.

13. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je v celom rozsahu dôvodný. Vykonaným dokazovaním mal súd za nepochybne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ažalovaným došlo k vzniku záväzkového vzťahu na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému úver vo forme povoleného prečerpania na jeho bežnom účte a to do výšky dojednaného úverového limitu, v tomto konkrétnom prípade 497,91 € (15.000,-- Sk). V tejto časti teda zmluvný vzťah sa spravuje predpismi o Zmluve o úvere. V prvom rade sa súd zaoberal aktívnou legitimitáciou žalovaného, t. j. či je oprávneným subjektom vo vzťahu k pohľadávke, ktorú v tomto konaní uplatňuje. Jeho aktívna legitimitácia bola odvodená od postúpenia pohľadávky od jeho právneho predchodcu, ktorý bol pôvodným veriteľom zo zmluvného vzťahu. Hoci žalobca poukázal na to, že pokiaľ súdu predložil oznámenie o postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa, ktoré tento zasielal žalovanému, súd nemá oprávnenie žiadať od žalobcu Zmluvu o postúpení pohľadávky a tým preukazovať aktívnu legitimitáciu.

Žalobca na výzvu súdu predložil Zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej súd považoval aktívnu legitímáciu žalobcu za preukázanú. K námietke žalobcu súd len v krátkosti uvádza, že pokiaľ by žalobca doložil okrem oznámenia aj kvalifikované doručenie tohto oznámenia žalovanému, súd by nevyžadoval od neho predložiť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Predložená doručka žalobcom však takýmto kvalifikovaným dokladom nebola, zásielka právneho predchodcu žalobcu bola zasielaná na adresu uvedenú pôvodne v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania, ale ďalšia korešpondencia bola žalovanému zasielaná a tento ju aj preberal na inej adrese a to adrese totožnej, ktorú žalobca uviedol v samotnej žalobe. Žalobca nijako nepreukázal, prečo práve na adresu, z ktorej sa zásielka vrátila s pozn. „adresát neznámy,“ doručoval jeho právny predchodca Oznámenie o postúpení pohľadávky a súd preto nemohol posúdiť, či tento postup zo strany právneho predchodcu žalobcu bol legitímny.

14. Keďže sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, súd uvedený zmluvný vzťah posudzoval aj podľa predpisov slúžiacich na ochranu práv spotrebiteľa. Pokiaľ súd po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy konštatoval, že účtovanie úroku z úveru po vyhlásení jeho mimoriadnej splatnosti považuje za nezákonný vo vzťahu k spotrebiteľom a žalobca reagoval na výhradu súdu čiastočným späťvzatím žaloby v tomto rozsahu, súd konanie v časti vyčíslených úrokov z úveru vo výške 182,33 € (vyčíslených od mimoriadnej splatnosti úveru do 04. 11. 2014) a následne v časti o zaplatenie úroku 18,9 % ročne z istiny 487,91 € od 05. 11. 2014 do zaplatenia, zastavil a rozhodol tak podľa § 96 ods.1, 3 O. s. p. Súd k čiastočnému späťvzatiu žaloby nežiadal vyjadrenie žalovaného, nakoľko toto by nemalo vplyv na čiastočné zastavenie konania, pretože k nemu došlo pred prvým pojednávaním (výrok č. II/ rozsudku). Preto súd v ďalšom neposudzoval zmluvné podmienky týkajúce sa účtovania úrokov z úveru po mimoriadnom zosplatení úveru. Žalobca preukázal, že na úverovom účte žalovaného eviduje neuhradenú pohľadávku vzniknutú z titulu povoleného prečerpania a to istinu vo výške 487,91 €, úrok vyčíslený do mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. do 31. 10. 2012 vo výške 50,02 €, ako aj príslušné úroky z omeškania vo výške 127,47 €. Nakoľko bolo preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojich peňažných záväzkov, žalobca odôvodnene vyhlásil v súlade so zmluvnými dojednaniami mimoriadnu splatnosť úveru a odôvodnene uplatňoval okrem istiny aj príslušenstvo pohľadávky t. j. úrok do mimoriadnej splatnosti úveru a úroky z omeškania z platieb, s ktorými bol žalovaný v omeškaní. Súd preto vyhovel žalobe v tejto časti a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi celkový dlh 655,40 € (istina 487,91 €, úrok do zosplatenia 50,02 € a úrok z omeškania do 04. 11. 2014 vo výške 127,47 €), a rovnako zaviazal žalovaného aj na úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z doposiaľ nezaplatennej istiny 487,91 € od 05. 11. 2014 až do zaplatenia. Súd má zato, že takto uplatnený nárok bol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a zmluvnými dojednaniami a v tejto časti žaloba žalobcu bola posúdená ako dôvodná.

15. Čo sa týka uplatnených poplatkov v sume 108,25 €, žalobca svoj nárok odvodzoval od Obchodných podmienok a Sadzobníka súdnych poplatkov s poukazom na to, že právny predchodca žalobcu bol oprávnený účtovať poplatky a to poplatok za upomienku 10,-- €, poplatok za výzvu 35,-- €. Žalobca však bližšie nešpecifikoval, ako vznikla suma žiadaných poplatkov, z akých poplatkových úkonov, kedy nastala splatnosť týchto poplatkov, nepreukázal vykonanie poplatkových úkonov, súd preto jeho nárok považoval za nepreukázaný. Vo vzťahu k výške poplatkov podľa predloženého Sadzobníka súd len konštatuje, že sa jedná o zmluvné dojednanie, ktoré rovnako podlieha súdnemu prieskumu z hľadiska vyváženosti zmluvných podmienok, pričom výšku týchto poplatkov súd považuje za neprimeranú, pretože zjavne presahuje náklady, ktoré môže mať banka so zasielaním upomienok a výziev, čím sú nedôvodne klienti banky zaťažovaní vysokými poplatkami za úkony, s ktorými nie sú spojené také náklady, ako sú stanovené v Sadzobníku poplatkov. Takto stanovený poplatok z hľadiska výšky je potom spôsobilý privodiť nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa, preto takáto zmluvná podmienka môže byť hodnotená ako neprijateľná a teda neplatná tak, ako bolo obdobne konštatované v iných obdobných právnych veciach. Primeranosť poplatkov je vyžadovaná aj v zmysle zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách (napr. § 43 ods.6, § 44 ods.1). V tomto prípade však súd nepristúpil k vyhláseniu zmluvnej podmienky za neprijateľnú vo výroku rozhodnutia, nakoľko v tejto časti žaloba bola zamietnutá pre nepreukázanie nároku.

16. Pri čiastočnom zastavení konania súd zároveň rozhodol o vrátení pomernej časti súdneho poplatku. Po čiastočnom späťvzatiu žaloby predmetom konania zostala suma 773,65 €, ktorej zodpovedá súdny poplatok vo výške 46,-- €. Žalobca pri podaní žaloby uhradil súdny poplatok 57,-- € a rozdiel vo výške 11,-- € bolo potrebné krátiť o sumu 6,70 €, ktorá sa pri zastavení konania nevracia. Rozdiel vo výške 4,30 € bude žalobcovi vrátený po právoplatnosti tohto rozhodnutia prevádzkovateľom systému. Súd tak rozhodol podľa § 11 ods.3, 4, 6, 11 zákona č. 71/1992 Zb. účinného do 30. 06. 2016.

17. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods.2 O. s. p., kedy patrí náhrada trov konania podľa pomeru úspechu. Žalobca bol v tomto prípade úspešný v rozsahu 86 % a teda sa od jeho úspechu odratáva neúspech a patrí mu náhrada trov konania v rozsahu 72 % (86 % - 14 %). Žalobca si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 51,45 € (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby) a 2x režijný paušál po 8,39 €, čo spolu činí 119,68 €. Súd preskúmal vyčíslené trovy právneho zastúpenia a má zato, že tieto sú vyčíslené v súlade s Vyhláškou MS SR č. 650/2004 Z. z. a to § 1 ods.3, § 9 ods.1, § 10 ods.1, 2, § 13a ods.1 písm. a/, písm. c/, § 16 ods.3. Súd potom vyčíslil prislúchajúcu pomernú časť náhrady trov konania a to v rozsahu 72 % - zo súdneho poplatku vo výške 46,-- €, nárok činí 33,12 € a z vyčíslených trov právneho zastúpenia vo výške 119,68 € nárok činí 86,17 €. Súd preto zaviazal žalovaného takto určené trovy konania uhradiť žalobcovi, pričom žalovaný je povinný dlh spolu s náhradou trov konania uhradiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods.1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).